

אמרי שפר "רלג"
מתוך "ליקוטי שמואל"
מלקט ועורך ש. אייזיקוביץ
eisikovits1@gmail.com

אדם שנהרג בצעירותו בחורבן יהדות אירופה לא צריך להקפיד בכך ואין ריעותא בשם הנפטר, והטעם: לפי שזה היה גזירה על כל הציבור ולא על היחיד (תשובות והנהגות כרך ד סימן רכח).

אדם שנפטר לאחר גיל חמישים אינו נקרא צעיר (שמות בארץ פרק יב עמוד קיג בשם הגר"ח"ק), ובשם הגריש"א מובא שצעיר נקרא אדם שנפטר לפני גיל שישים (שם הערה 62). ויש אומרים: שצעיר זה עד גיל ארבעים (הגר"ש דבילצקי ה"ד בספר קוראי שמו).

"אז חל השפע וראוי להמשיכו על הילדים ביחוד, שאין בכוחם להמשיך שפע במעשיהם, אבל על ידי גדול אמצעי משובח הוא, ויורד ונאחז ביותר בקטנים שלא טעמו טעם חטא, ועל ידיהם הוא מתפשט יותר. אבל גם הבנים הגדולים מקבלים ברכה מאבותיהם, ונכון הוא". (סידור "בית יעקב")

אחד הגיע למוקד החיסונים לקורונה וביקש לקבל חיסון. אמרו לו 'כעת מקבלים חיסון רק מי שעוסקים בסיוע לחולים'. 'בגלל זה באתי' ענה האיש 'גם אני עוסק בסיוע לחולים' 'מה אתה עושה?' 'אני עושה את המי שבירך' לכל החולים בבית הכנסת.

אחד מחסידי הרה"ק מקאברין זי"ע התאונן לפניו, רבי, הנני שקוע מאד בחטאי וה'בלאטע' (בוץ) גדול מאד, ענה לו הרה"ק אף הבוץ הגדול ביותר - אם אין מוסיפין לו מים הרי הוא מתייבש לגמרי, כיו"ב אתה - עזוב את דרכיך, וממילא תתייבש כל הבלאטע (הבוץ)... (באר בשדה)

אין אוכלים ושותים ולא מדברים אחר קריאת שמע שעל המטה אלא יישן מיד שנאמר " אמרו בלבבכם על משכבכם ודומו סלה " (רמ' א' סי' רל "ט ס"א), ומ"מ אם צריך לשתות או לדבר איזה ענין, אזי אם רק קרא ק"ש אבל עדיין לא בירך 'ברכת המפיל', מותר להפסיק, אך יחזור ויקרא רק פרשת 'שמע' ו'ואהבת', אבל אם כבר בירך 'ברכת המפיל' יזהר שלא יפסיק כלל (מ"ב שם סק"ד), ומ"מ אם הפסיק אחר ברכת המפיל, לא יחזור לברך.

אם אדם כבר קרא ג' פרשיות של קריאת שמע אחר צאת הכוכבים, אז אין מצות קריאת שמע על המטה אלא מדרבנן (תשובות והנהגות ח"ד סי' נ"ח), אבל אם לא קרא קריאת שמע של ערבית אז חיובו מן התורה (מ"ב סי' י' ר"ט סק"א) וקורא ק"ש עם כוונה לקיים גם מצות ק"ש מן התורה ואינו צריך לקרוא שני פעמים בנפרד (מו"ר בשו"ת שבט הקהתי ח"ב סי' שמ"ו).

אם אדם קרא ק"ש ובירך ברכת המפיל ואינו יכול להירדם, יכול לקום וללמוד תורה עד שתחטפנה שנתו, כי אפשר לסמוך על רוב פוסקים שאין לימוד תורה הפסק (מו"ר בשו"ת קנה בשם ח"ד סי' ח"י), וגם לא יצטרך לקרוא שוב ק"ש משום שגם עכשיו הולך לישון מתוך דברי תורה (ע"פ טעם הנ' ל' או ת"ב).

אם אירע קצר חשמלי בשכונה ויש לתלות שיש חולים בשכונה ועברו יהודים ותקנו את החשמל, מותר ליהנות מהחשמל ומהתבשילים שהתחממו ע"ג הפלטה (חזו"ע ושו"ת הראשל"צ א).

אם דלת בית הכסא סגורה, אין שום איסור לומר כנגדה דברי קדושה, וזה לא חשוב כנגד מחיצת בית הכסא. [שו"ת הר צבי].

אמרו חז"ל: לעולם ימכור אדם קורות ביתו ויקח מנעלים לרגליו. עד כדי כך חשובות הנעליים לאדם. אבל כשבאים לדרוך על אדמת קודש, להתיישב בארץ ישראל - של נעליך! כדאי אפילו להיות בלי נעליים ולהתגורר בארץ ישראל. [פרדס יוסף]

אנחנו יכולות לרצות עד מחר את כל מה שאנחנו רוצות, אבל יש לנו היום מה שיש לנו היום ואת זה אנחנו צריכות לקחת. אל תתאמצי להיות יותר טובה, אל תתאמצי להביא עוד, רק תתאמצי לא להשתייך לשליליות, לא להשתייך לפחדים ואז תראי את השפע שלך מגיע לטובה.

אף על פי שקרא אדם קריאת שמע בבית הכנסת, מצוה לקרותו על מטתו (גמ' ברכות דף ד' ע"ב), מאי קרא, "רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה", ופירש"י, ' אמרו בלבבכם', אמרו מה שכתוב "על לבבך" דהיינו קריאת שמע, ו' על משכבכם', שנאמר "ובשכבך", 'ודומו', בשינה אחרי כן (רש"י שם).

אפשר לקצר שמו של אדם לכתחילה כגון יוסף ליוסי (ספר כתר שם טוב ח"ב קיב בשם הגר"ח"ק), ראייה לדבר: שהנה אליהו הנביא נקרא בכל נביא שמואל אליהו ובתרי עשר (בספר מלאכי נ כג) כתוב "הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא..". (ספר אלה שמות).

בספרו "קול יהודה" כתב החכם הרב יהודה צדקה זצ"ל כך: "מראה הסנה רמז לעם ישראל, ישנם תקופות שעם ישראל בוער באש הרדיפות והצרות כסנה הזו הבוער באש, אבל אין להתיימש, כי "הסנה איננו אכל", עם ישראל חי וקיים בזכות תורתו".

גם כשקורה משהו לא נעים, גם כשמקבלים דו"ח, גם כשנשלחים לבידוד כפוי, גם כשמאבדים חוש טעם או ריח או מרגישים לא טוב – תמיד טוב לנסות לראות את המצב גם מהכיוון החיובי-אמוני שלו. כי לכל דבר. לכל-לכל דבר, יש גם צד חיובי-אמוני.

גם שם הדומה לשם הנפטר נקרא על שם המת, ומצאינו כדבר הזה (עיין ים של שלמה גיטין פרק ד סימן כו) שהיה אחד שם אביו "מאיר" וחמיו "אורי" וקראו "שניאור" כלומר שני אור מאיר הוא אור ואורי זה אור (וכן מבואר בבית שמואל אבה"ע"ז סו"ס קכט שמות נשים א).

האם אנחנו זוכרים, גם ברגעים קשים, שכל מעשה שלנו יקבע את גורלם של דורות שלמים שעדיין לא נולדו, אך חייהם יעוצבו ע"י המהלכים והפעולות שאנחנו עושים היום, נעשה מחר וביום שאחרי...? כמה אחריות יש לנו בתור הורים על דור ההמשך?

האם אתה מעדיף להיות מפורסם ואומלל או מרוצה ולא מוכר?

האם האושר תלוי במה שיש לי או במה שאין לי?